Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 51(3), 2022, 1700-1720
https://dergipark.org.tr/tr/pub/cuefd

An Investigation of Marriage Attitude in terms of Perception of Gender, Ambivalent Sexism, and Some Variables

Kübra DOMBAK[a*] (ORCID ID - 0000-0002-1362-3958)

Eyüp ÇELİK[b] (ORCID ID - 0000-0002-7714-9263)

[a]Sakarya University, Institute of Educational Sciences, Sakarya/Turkey
[b]Sakarya University, Faculty of Education, Sakarya/Turkey

Article Info

DOI: 10.14812/cufej.1079520

Article history:
Received 26.02.2022
Revised 19.08.2022
Accepted 21.12.2022

Keywords:
Marriage Attitude,
Gender,
Ambivalent Sexism,
Benevolent Sexism,
Hostile Sexism.

Research Article

Abstract

The aim of the present study is to examine whether marital attitude is predicted by gender perception and ambivalent sexism. In addition, it was examined whether the marriage attitude differs according to some variables (gender, whether the parents live together, and whether victims of sexual abuse). The study group of the research consists of 377 individuals between the ages of 18-36. The research data were collected using the Inönü Marriage Attitude Scale, the Gender Perception Scale, and the Ambivalent Sexism Scale. As a result of the correlation analysis, it was concluded that the marriage attitude was positively and significantly associated with gender perception, hostile, and benevolent sexism. The regression analysis concluded that benevolent sexism statistically significantly predicted marriage attitude, but gender perception and hostile sexism did not significantly predict marriage attitude. As a result of the t-test, it was seen that the marital attitude differed significantly according to the variables of gender, whether the parents lived together and whether the victim of sexual abuse.

Evlilik Tutumunun Toplumsal Cinsiyet Algısı, Çelişik Duygulu Cinsiyetçilik ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Makale Bilgisi

DOI: 10.14812/cufej.1079520

Makale Geçmişi:
Geliş 26.02.2022
Düzeltme 19.08.2022
Kabul 21.12.2022

Anahtar Kelimeler:
Evlilik Tutumu,
Toplumsal Cinsiyet,
Çelişik Duygulu Cinsiyetçilik,
Korumacı Cinsiyetçilik,
Düşmanca Cinsiyetçilik.

Araştırma Makalesi

Öz

Araştırmada evlilik tutumunun toplumsal cinsiyet algısı, çelişik duygulu cinsiyetçilik tarafından yordanıp yordanmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Ayrıca çalışmada evlilik tutumunun bazı değişkenlere göre (cinsiyet, ebeveynlerin birlikte yaşayıp yaşamaması ve cinsel istismar mağduru olup olmama) farklılaşıp farklılaşmadığı da incelenmeye çalışılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu 18-36 yaş aralığındaki 377 bireyden oluşmaktadır. Araştırmada verileri, İnönü Evlilik Tutum Ölçeği, Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği ve Çelişik Duygulu Cinsiyetçilik Ölçeği ile toplanmıştır. Korelasyon analizi sonucunda evlilik tutumunun toplumsal cinsiyet algısı, düşmanca ve korumacı cinsiyetçilik ile pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır. Regresyon analizinde de evlilik tutumunu korumacı cinsiyetçiliğin istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde yordadığı ama toplumsal cinsiyet algısının ve düşmanca cinsiyetçiliğin anlamlı düzeyde yordamadığı sonucuna ulaşılmıştır. Yapılan t-testi sonucunda ise evlilik tutumu cinsiyet, ebeveynlerin birlikte yaşayıp yaşamaması ve cinsel istismar mağduru olup olmama değişkenlerine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmüştür.

* **Corresponding Author:** kbrdmbk10@gmail.com

Introduction

People make many important decisions that effect their lives throughout their lives. It can be said that one of these critical decisions is the decision of marriage. It is stated that individuals marry the person they think is suitable for them because they feel the need to share their lives with another person (Ondaş, 2007). Marriage is a universal institution that is formed by two individuals coming together to establish a family and provide a lasting union (Gökengin et al., 2003), which includes sharing, agreement and solidarity, and also have sexual, emotional, and biological aspects (Çakır, 2008). The attitude towards marriage covers people's general feelings, thoughts, and behaviors towards the institution of marriage or the marital relationship (Arslan, 2019). According to Arslan (2019), this attitude is shaped by the knowledge and experiences that a person has gained throughout his life regarding marriage. In other words, it can be said that unmarried individuals' perceptions of marriage generally come from environmental sources. Marriage relations of parents are one of the closest examples among these sources (Blagojevic, 1989).

For a person, the quality of the relationship between their parents constitutes the source of the first information about marriage and determines the individual's attitude towards marriage (Maden, 2015). At the same time, married relatives and friends, social media, and role models are among the factors that can determine the attitudes of single people towards marriage (Arslan, 2019). In addition, some factors affect the marriage attitude, such as individuals' age (Ondaş, 2007), gender (Arslan, 2019), religious belief (Mutlu, 2004), education level (Özgüven, 2000), economic status (Yıldırım, 2007), and the union of their parents (Conger et al., 2000). Positive attitudes toward marriage cause the person to develop positive beliefs toward the marriage, while negative attitudes toward marriage cause the person to develop negative beliefs (Blagojevic, 1989). In this context, it can be said that the individuals give meaning to marriage according to the marital relations that they see and learn in their family and surroundings or their own extramarital cohabitation experiences and reflects this their decisions and preferences.

When the literature is examined, it is found that there is a significant relationship between marital attitude and family conflicts, family structure (Kozuch & Cooney, 1995; Maden, 2015), and the attitudes of individuals who grew up in a conflicted family environment towards marriage were also negative. Within the scope of the study, it was determined that the marriage attitudes of individuals whose parents were not divorced were more positive than those whose parents were divorced. According to a study conducted by Willoughby (2010), it was found that marital attitude is statistically related to age and that the meaning that an individual place on marital attitude and marital institution increases positively as their age increases. When other studies on marriage attitudes are examined, While there are studies in which girls' marriage attitudes are more positive than boys (Servaty & Weber, 2011; Willoughby, 2010), there are also studies showing that boys' marriage attitudes are more positive (Köroğlu, 2013). In this context, it is seen that gender is an essential factor in marriage attitudes, such as age, family structure, and the union of the parents, but a clear distinction cannot be made between the sexes. Dökmen (2004) states that the differences between women and men result from the combined effect of sex and gender. In this respect, it can be said that this variability between men and women is related to the concept of gender.

While gender is a multidimensional concept that aims to explain the values, judgments, and roles related to how men and women are perceived by society, how they are thought of, and how they are expected to behave (Altınova & Duyan, 2013), it is also from a psychological point of view, it is the perception of a person as a women or a man that occurs in relation to himself (Terzioğlu & Taşkın, 2008). As a biological and natural concept, gender, that is, being "female" and "male" are innate and unchangeable traits. However, the concept of gender is a cultural phenomenon created by people in terms of defining, shaping, and suppressing the given roles (Tunç, 2014). The construction process, on the other hand, is a process that starts from the moment the gender of the individual is determined before birth (Ayçiçek, 2020). The individual is made the object of a series of behavioral models that begin after birth and is shaped and meaningful in the axis of biological sex (Vatandas, 2007).

Looking at the literature, it is seen that a more traditional perspective is dominant especially in men in studies conducted both in our country and abroad, while it is stated that women have more egalitarian views (Aşılı, 2001; Aylaz et al., 2014; Kimberly & Mahaffy, 2002; Pınar et al., 2008). However, there are existing studies showing that men adopt traditional roles related to gender roles, and there are also studies indicating that women have more traditional attitudes and behaviors compared to men (Haotu & Liao, 2003). Kağıtçıbaşı and Kansu (1991) similarly found in their research that women adopt more traditional roles than men.

The gender stereotypes that society imposes on women and men on many issues create discrimination against women, causing women to remain in the background in public life in general and maintaining an inequality model that cares more about men than women (Zeyneloğlu, 2008). At this point, the phenomenon of sexism, in which the male gender is superior to the female gender, comes to the fore (Danış et al., 2020). The concept of sexism, which is defined as making gender discrimination, is defined as making one gender superior to the other gender (Ecevit, 2011). But the important thing here is that sexism does not always consist of negative judgments. While negative behaviors toward women in society are perceived as sexism; studies show that not only negative attitudes but also positive attitudes and behaviors cause sexism (Eagly, 1989; Glick & Fiske, 1996). Ambivalent sexism is a phenomenon based on this point of view.

It is stated that ambivalent sexism will be formed by the combination of women's dyadic (ambivalent) power and men's structural power (Glick & Fiske, 1996). Structural strength; While it is defined as being in a superior and privileged position in terms of religion, politics, and economy, dyadic power is defined as being in a position to meet the needs of another individual and in a situation where their existence is needed (Yağmurcu, 2015). While the structural power that exists in a man makes him politically, socially, and economically stronger against women, the dyadic power that exists in women strengthens women against men in romantic and sexual relationships and makes men dependent on women (Ayan, 2014). Ambivalent sexism; consists of two main dimensions hostile and benevolent sexism. (Ayhan, 2015; Glick & Fiske, 1996). While hostile sexism includes discriminatory behaviors where negative attitudes towards women are evident, it also emphasizes that women are dependent, weak, and secondary. Although benevolent sexism includes positive attitudes such as protecting, caring, caring, and glorifying women, it legitimizes male authority and positions women at a lower level than men, and functions closely with the attitudes of hostile sexism (Glick & Fiske, 1996, Sakallı Uğurlu, 2002). In this context, neither of the two dimensions of sexism are contradictory concepts, While it is seen that hostile sexism has a direct and clear effect, it can be said that benevolent sexism indirectly provides the continuation of genderism under the definition of protecting women.

In some studies on the contradictory sexist attitudes of men and women in the literature, it has been found that men exhibit more hostile attitudes than women (Glick et al., 2000). In cross-cultural comparisons, societies with high levels of hostile and benevolent sexism have been found to have lower levels of gender equality (Glick & Fiske, 2001). Travaglia et al. (2009), in a study investigating the relationship between sexist attitudes and romantic partner preferences, concluded that men prioritize the attractiveness of the opposite sex compared to women, while women attach more importance to the status and power of the opposite sex than men.

As a result, to establish a marriage relationship, which is an important variable in terms of mental health when considered in an individual context, as Blagojevic (1989) states, individuals must first have positive attitudes towards marriage. Attitude toward marriage can be related to many variables, as seen in studies (eg. Arslan, 2019; Cassinat, & Jensen, 2020; Conger et al., 2000; Keldal & Atli, 2018; Kozuch & Cooney, 1995; Köroğlu, 2013; Maden, 2015; Mutlu, 2004; Ondaş, 2007; Özgüven, 2000; Servaty & Weber, 2011; Willoughby, 2010; Yıldırım, 2007). However, as seen in these studies, marriage attitude is generally examined in the context of demographic variables, such as gender, economic status, and familial characteristics, it has not been adequately examined within the scope of personality traits and attitudes, and there are limited studies (Allendorf et al., 2019; Larson, & LaMont, 2005; Larson et al., 1998; Mosko & Pistole, 2010; Sağkal & Özdemir, 2019; Shimkowski et al., 2018; Shurts & Myers, 2012; Uğur, 2016).

Therefore, in this study, it was aimed to determine whether marriage attitude is predicted by gender perception and ambivalent sexism. In addition, in this study, it was also examined whether the attitude to marriage differs according to some variables (gender, whether the parents live together, and whether they are victims of sexual abuse).

Method

The research method is the survey method, one of the quantitative research methods. In their research, Christensen et al. (2015) determined the level of relationship between two variables via relational screening model, by which the researcher is allowed to decide whether there i a correlation between the variables through measuring them in their natural state (Christensen et al., 2015).

Participants

The research data were collected from 371 people, 224 (60.4%) female, and 147 (39.6%) male, with an average age of 21.5 years, through the online platform. All participants participated in the study voluntarily.

Data Collection Tools

Personal Information Form

Information about the demographic information of the participants was obtained through the personal information form created for this research. Within the scope of demographic information, the participant's age, gender, mother and father's union, and whether he had a sexual abuse story were asked.

Inonu Marriage Attitude Scale

The Inönü Marriage Attitude Scale, developed by Bayoğlu and Atli (2014), is one-dimensional and consists of 21 items. It is a 5-point Likert-type measurement tool. The marriage attitude score is reached by summing all item scores on the scale. There is no reverse-coded item on the scale. The scores that can be obtained from the scale vary between 21 and 105. High scores indicate a positive attitude towards marriage, and low scores indicate a negative attitude towards marriage. As a result of the factor analysis performed to determine the construct validity of the scale, it was seen that the scale had a single factor structure that explained 36.77% of the total variance. In the analysis regarding the reliability of the scale, the Cronbach Alpha value as an internal consistency indicator was found to be .90 and the Spearman-Brown Split Test value to be .88.

Perception of Gender Scale

The scale was developed by Altınova and Duyan (2013) and is a five-point Likert-type measurement tool consisting of 25 items. 10 items were prepared to measure positive gender perception and 15 items were prepared to measure negative gender perception. There are reverse-coded items on the scale. The scores to be obtained from the scale vary between a minimum of 25 and a maximum of 125. As the scores obtained increase, the positive perception of gender also increases. To determine the construct validity of the scale, the factor structure was examined with the Principal Component Analysis method. According to the exploratory factor analysis results, it was revealed that the scale has only one dimension. The Cronbach Alpha value for the reliability of the scale was found to be .87.

Ambivalent Sexism Scale

The Ambivalent Sexism Scale; was developed by Glick and Fiske (1996) and adapted into Turkish by Sakallı-Uğurlu (2002). Consisting of 22 items, the scale consists of two sub-dimensions: hostile and benevolent sexism. Both sub-dimensions consist of 11 items. Items 2, 4, 5, 7, 10, 11, 14, 15, 16, 18, 21 are

“hostile sexism” and items 1, 3, 6, 8, 9, 12, 13, 17, 19, 20 are 'hostile sexism. explains the ' benevolent sexism' sub-dimensions. The scale is a six-point Likert-type measurement tool and no item in the scale requires reverse coding. Varimax rotation factor analysis performed to determine the validity of the scale showed that there were four factors with eigenvalues greater than 1.0. These four-factor structures explain 51.07% of the total variance. While the factor loads of the items in the hostile sexism factor varied between .57 and.77; The factor loads of the items in the sub-factors of benevolent sexism ranged from .57 to .81. Cronbach's alpha internal consistency values were found to be .85 for ambivalent sexism, .78 for benevolent, and .87 for hostile sexism. In addition, the test-retest reliability coefficient of the scale was found to be .86.

Data Analysis

The analysis of the data was carried out with the SPSS 20.0 program. Descriptive statistical techniques and regression analysis, Pearson Correlation Coefficient, and t-test analysis were used for the research data. In this context, the relationship between marriage attitude, perception of gender, hostile sexism, and benevolent sexism were examined with the Pearson Correlation Coefficient in this study.

Ethical Procedures

Ethical principles and rules were followed during the planning, data collection, analysis, and reporting of the research. This research was deemed ethically appropriate with the decision numbered "30" taken at the meeting dated 02.06.2021 and numbered 35 of Sakarya University Social and Human Sciences Ethics Committee.

Results

In the study, the data were examined in terms of normal distribution and regression analysis assumptions before being analyzed, and six data that distorted the normal distribution were deleted from the data set. Whether the data is normally distributed or not, the skewness and kurtosis values and the normal distribution graph were examined, and whether the data were suitable for regression analysis was tested by examining the correlation coefficients between the variables, in addition to the normal distribution, VIF (Variance Increase Factors Method), and CI (Conditional Index Numbers Method). As a result of the examinations, it was decided to perform multiple regression in line with the conclusion that the data met the regression assumptions. The findings regarding the normal distribution of the data and the assumptions of the regression analysis are given in Table 1 and Figure 1.

Table 1.
Descriptive Statistics and Test Results for Normality Assumption

Variables	Min.	Max.	N	$\bar{X}$	SD	Skewness	Kurtosis	VIF	CI
Marriage Attitude	46	105	371	78.16	12.92	-.056	-.376		1.000
Perception of Gender	50	100	371	72.35	10.03	.615	-.021	1.668	8.576
Hostile Sexism	11	66	371	36.31	11.57	-.180	-.585	1.685	11.200
Benevolent Sexism	12	63	371	39.06	10.74	-.190	-.400	1.788	23.002

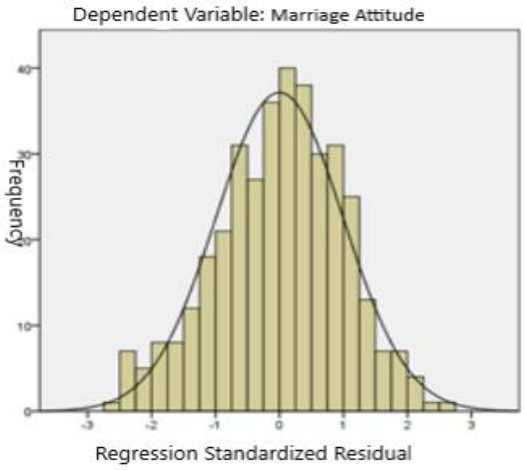

Figure 1. *Normal Distribution Curve*

In Table 1 and Figure 1, it was seen that the skewness and kurtosis values were in the range of ±1 and the VIF values were less than 10 and the CI values were less than 30. It was concluded that the data were free from excessive deviations, the distribution represented a normal distribution, and the data were suitable for regression analysis.

The relations between the variables (marriage attitude, perception of gender, hostile sexism and benevolent sexism) examined in the study were analyzed by correlation analysis and the results of the analysis are presented in Table 2.

Table 2.
Findings of Correlation Analysis

	1	**2**	**3**	**4**	**5**
Marriage Attitude	1				
Perception of Gender	.371**	1			
Hostile Sexism	.355**	.544**	1		
Benevolent Sexism	.459**	.581**	.586**	1	
$\bar{X}$	78.16	72.35	36.31	39.06	21.77
SD	12.925	10.034	11.574	10.742	2.294

**p < .05, **p < .01*

Correlation analysis results showed that there was no statistical difference between marital attitude and perception of gender (r= .371, p < .01), hostile sexism (r= .355, p < .01), and benevolent sexism (r= .459, p < .01) shows that there is a significant positive relationship in terms of. However, there was no statistically significant relationship between marriage attitude and age (r= .099, p > .05).

In the study, whether marriage attitude is predicted by gender perception, hostile and benevolent sexism variables was examined by multiple regression analysis. The findings obtained as a result of the multiple regression analysis performed in this framework are also given in Table 3.

Table 3.
Findings of Multiple Regression Analysis

Dependent Variable	Predictor Variables	B	SD	*β*	*t*	*p*	*F*	R^2
Marriage Attitude	Constant	46.887	4.344		10.79	.000	36.93	.232
	Perception of Gender	.167	.076	.129	2.19	.029		
	Hostile Sexism	.102	.066	.091	1.54	.124		
	Benevolent Sexism	.397	.074	.330	5.39	.000		

p < .01

According to the regression analysis model created, it was found that gender perception and hostile and benevolent sexism explained 23% of the marriage attitude [(*R*= .482); (*R*= .232); *p* = .000]. When Table 3 is examined, it is seen that benevolent sexism (*β*= .330, *p*= .000), which is one of the sub-dimensions of ambivalent sexism, predicts marriage attitude at a statistically significant level as a result of multiple regression analysis (*p*< .01). On the other hand, according to Table 3, it is seen that the variables of gender perception (*β*= .129, *p* = .029), and hostile sexism (*β*= .091, *p*= .124) did not predict marriage attitude at a statistically significant level.

In the study, t-test was used to test whether the marriage attitude differs according to the variables of gender, whether the mother/father is together and whether there is a sexual abuse story. The results of the analysis are presented in Table 4.

Table 4.
Findings of Whether The Marriage Attitude Differs According to The Variables of Gender, Whether The Mother/Father is Together and Whether There is a Sexual Abuse Story

				Levene Test		T-Test				
	N	Category	$\bar{x}$	*F*	*p*	*t*	df	*p*	95% Confidence Interval	
									Low	High
Gender	224	Female	80.19	1.19	.276	3.78	369	.000	2.455	7.756
	147	Male	75.08							
Whether Mother/Father is Together	324	Together	79.29	.437	.509	4.51	369	.000	5.019	12.753
	47	Separate	70.40							
Whether there is a Story of Sexual Abuse	63	Yes	66.92	1.767	.185	-8.23	369	.000	-16.778	-10.309
	308	No	80.46							

p < .01

When Table 4 is examined, it is seen that the marriage attitude is related to gender (Female $\bar{X}$= 80.19, Male $\bar{X}$= 75.08, *p*= .000), whether the parents are together (Together $\bar{X}$= 79.29, Separate $\bar{X}$= 70.40, *p*= .000) and sexual abuse story (Yes $\bar{X}$= 66.92, No $\bar{X}$= 80.46, *p* = .000) variables differ statistically significantly in terms of.

Discussion and Conclusion

According t the results of current study, a positive and significant relationship was found between the level of marriage attitude and gender perception, hostile sexism and benevolent sexism. When the literature is examined, research could not be found that examines the relationship between marriage attitude, gender perception, and ambivalent sexism. Considering that the perceptions of marriage are shaped by the cultural values of the society and individuals, the positive effect of hostile and benevolent sexism on the marriage attitude shows that the participants have a more traditional perspective. Glick and Fiske (2001) state that societies with higher levels of hostile and benevolent sexism have lower gender equality. In this context, it can be said that the individuals participating in the study chose to live according to traditional roles that are far from gender equality in marriage and family relations.

In this study, it was concluded that the marriage attitude of women is higher than that of men. However, when the literature is examined, it is seen in a study conducted by Köroğlu (2013) with university students that men's attitudes towards marriage are more positive than women's. While there are studies in which men's attitudes towards marriage are higher than women's, there are also studies in which women show higher attitudes towards marriage (Servaty & Weber, 2011; Willoughby, 2010). The reason why women in this study group have higher attitudes towards marriage compared to men may be because women have a more traditional view of marriage than men. In support of this, in a study conducted by Bener and Günay (2013) with young people to measure attitudes towards marriage and the institution of family, it was observed that female students maintain the traditional structure in their attitudes towards marriage. The reason why the attitudes towards marriage differ according to gender in the studies may be due to the different upbringing of men and women in societies and the difference in gender roles.

This research, it was found that the level of marriage attitude showed a significant difference according to whether the parents of the individuals were together or separated. According to the results, the marriage attitudes of the individuals whose parents are together are more positive than those whose parents are separated. In parallel with the finding of this study, there are studies showing that individuals whose parents are not divorced have more positive attitudes toward marriage than those whose parents are divorced (Jacquet & Sura, 2001; Maden, 2015; Pretorius et al., 1991). In addition, Maden (2015) stated that marriage attitude and intra-familial conflicts were significantly related, and individuals who grew up in a conflicted family environment had negative attitudes towards marriage. In this respect, it can be said that the quality of the marital relationship of the non-divorced parents also has a distinctive effect on the marriage attitude of the children. Individuals whose parents are separated may experience avoidance of romantic relationships, insecurity, fear of abandonment, and fear of repetition of past family life due to the traumatic effect of divorce. In this regard, the reason why individuals with separated parents have more negative attitudes towards marriage than other individuals may be the fear of experiencing similar processes as their own parents.

According to another finding obtained as a result of the research, marriage attitude differs significantly according to whether individuals have a sexual abuse experience or not. When the findings are examined, it is seen that individuals with sexual abuse experience have more negative attitudes toward marriage than others. Similar results have been obtained in studies investigating the attitudes towards a marriage of individuals who are victims of sexual abuse. The results of these studies show that individuals who were exposed to sexual abuse in childhood have a high level of negative attitudes toward marriage, they do not think about marriage, and they think of waiting for a long time before getting married (Larson & La Mont, 2005; Şahin, 2019). In addition, while individuals who are victims of sexual abuse experience feelings such as anger, hopelessness, guilt and hostility (Shrivastava et al., 2017), psychological, biological, sexual and social problems are experienced (Aktepe, 2009), and serious problems occur in romantic relationships (Keskin & Çam, 2005). In this context, it can be concluded that people avoid romantic relationships and develop negative attitudes towards marriage due to the feeling of guilt and insecurity resulting from sexual abuse.

Due to cost and time constraints, this study was limited to a specific sample, as in other studies. Another limitation of the study is that data collection tools are mostly applied to university students and individuals who are victims of sexual abuse hide the abuse. Variables such as the person's cognitive structure and how they evaluate the abuse process are important (Güleç et al., 2012). Therefore, it is possible that the participants did not rate the items sincerely. Based on these limitations of the research, it can be emphasized that in order to generalize the results of this study, it would be beneficial to conduct new studies on larger samples and to include different demographic characteristics in the study. In addition, studying the variables of this research (marriage attitude, gender perception and ambivalent sexism) with different research methods such as qualitative research methods may contribute to the multidimensional evaluation of these variables. When the studies in the literature and the results of this research are evaluated together, it can be said that attitudes towards marriage are shaped around the cultural values of the society and individuals. It may be useful to examine the gender differences, marriage attitudes, and gender roles in this study with different variables such as cultural and religious values. Therefore, larger studies should be planned to determine young adults' attitudes towards marriage and their perceptions based on sexism.

Author Contribution Rates

The authors of the study contributed equally at all stages, from the planning of the research to the writing of the discussion part.

Ethical Declaration

All rules included in the “Directive for Scientific Research and Publication Ethics in Higher Education Institutions” have been adhered to, and none of the “Actions Contrary to Scientific Research and Publication Ethics” included in the second section of the Directive have been implemented.

Conflict Statement

There is no conflict of interest in the present research.

Acknowledgements or Notes

We thank all the participants who voluntarily participated in the study.

Türkçe Sürümü

Giriş

İnsanlar yaşamları boyunca hayatlarını etkileyen birçok önemli kararlar almaktadırlar. Bu önemli kararlardan birisinin de evlilik kararı olduğu söylenebilir. Bireylerin hayatlarını başka bir kişiyle paylaşma ihtiyacı hissetmelerinden dolayı kendilerine uygun olduğunu düşündükleri kişi ile evlendikleri belirtilmektedir (Ondaş, 2007). Evlilik, aile kurmayı sağlayan iki bireyin kalıcı bir birliktelik amacıyla bir araya gelerek oluşturdukları (Gökengin vd., 2003); paylaşım, anlaşmayı ve dayanışmayı içinde barındıran, cinsel ihtiyaçların karşılıklı olarak sağlandığı ve neslin devamı için de önemli; duygusal, kurumsal ve biyolojik yanları olan evrensel bir kurumdur (Çakır, 2008). Evliliğe karşı tutum, kişilerin evlilik kurumuna veya evlilik ilişkisine yönelik genel duygularını, düşüncelerini ve davranışlarını kapsamaktadır (Arslan, 2019). Arslan'a göre bu tutum, kişinin evlilik ile ilgili hayatı boyunca edindiği bilgi ve deneyimlere göre şekillenebilmektedir. Başka bir deyişle, evli olmayan bireylerin evlilik algılarının genellikle çevresel kaynaklardan geldiği söylenebilir. Ebeveynlerin evlilik ilişkileri bu kaynaklar arasında en yakın örneklerden birisidir (Blagojevic, 1989).

Bir kişi için, ebeveynleri arasındaki ilişkinin niteliği evlilikle ilgili ilk bilgilerin kaynağını oluşturmakta ve bireyin evliliğe karşı tutumunu belirlemektedir (Maden, 2015). Aynı zamanda, evli akrabalar ve arkadaşlar, sosyal medya ve rol modeller de bekar kişilerin evliliğe karşı tutumlarını belirleyebilecek faktörler arasında görülmektedir (Arslan, 2019). Bu faktörlerin yanında bireylerin yaşı (Ondaş, 2007), cinsiyeti (Arslan, 2019), dini inancı (Mutlu, 2004), eğitim düzeyi (Özgüven, 2000), ekonomik durumu (Yıldırım, 2007) ve ebeveynlerinin birlikteliği (Conger vd., 2000) de evlilik tutumunu etkileyen değişkenler arasında yer almaktadır. Ayrıca, evliliğe ilişkin olumlu tutumlar kişinin, evlilik kurumuna karşı pozitif inançlar geliştirmesine, evliliğe ilişkin olumsuz tutumlar ise kişinin negatif inançlar geliştirmesine sebep olmaktadır (Blagojevic, 1989). Bu bağlamda, bireyin ailesinde ve çevresinde görüp öğrendiği evlilik ilişkilerine veya kendi evlilik dışı birliktelik tecrübelerine göre evliliğe bir anlam yükleyerek bunu kararlarına ve tercihlerine yansıttığı söylenebilir.

Alan yazın incelendiğinde evlilik tutumunun aile içi çatışmalar ve aile yapısı (Kozuch & Cooney, 1995; Maden, 2015) ile arasında istatiksel olarak ilişki olduğu; çatışmalı bir aile ortamında yetişen bireylerin evliliğe yönelik tutumlarının da olumsuz olduğu bulunmuştur. Çalışma kapsamında anne babası boşanmamış bireylerin anne babası boşanmış olanlara göre evlilik tutumlarının daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Willoughby (2010) tarafından yapılan bir araştırmaya göre de evlilik tutumunun yaş ile istatistiksel açıdan ilişkili olduğu; bireyin yaşı arttıkça evlilik tutumuna ve evlilik kurumuna yüklediği anlamın arttığı da bulunmuştur. Evlilik tutumuyla ilgili cinsiyete ilişkin yapılmış çalışmalar incelendiğinde ise; kızların evlilik tutumlarının erkeklere göre daha olumlu bulunduğu çalışmalar (Servaty & Weber, 2011; Willoughby, 2010) mevcutken, erkeklerin kızlara göre daha olumlu evlilik tutumuna sahip olduğunu ileri süren çalışmalar da vardır (Köroğlu, 2013). Bu bağlamda, yaş, aile yapısı ve ebeveynlerin birlikteliği gibi cinsiyetin de evlilik tutumu üzerinde önemli bir etken olduğu fakat cinsiyetler arasında net bir ayrım yapılamayacağı görülmektedir. Dökmen (2004), kadınlar ile erkekler arasında yaşanan farklılıkların toplumsal cinsiyet ve cinsiyetin birlikte etkisinin bir sonucu olduğunu belirtmektedir. Bu bakımdan kadın ve erkek arasında yaşanan bu değişkenliğin toplumsal cinsiyet kavramıyla ilişkili olduğu söylenebilir.

Toplumsal cinsiyet, erkeklerin ve kadınların toplum tarafından nasıl algılandıkları, nasıl düşünüldükleri ve nasıl davranmalarının beklendiği ile ilgili değerleri, yargıları ve rolleri açıklamayı amaçlayan çok boyutlu bir kavram olmakla birlikte (Altınova & Duyan, 2013) aynı zamanda, psikolojik açıdan kişinin kadın veya erkek olarak kendisi ile ilgili oluşan algısıdır (Terzioğlu & Taşkın, 2008). Biyolojik ve doğal bir kavram olarak cinsiyet yani "kadın" ve "erkek" olmak doğuştan getirilen değiştirilemez özelliklerdir. Fakat toplumsal cinsiyet kavramı verilen rollerin tanımlanması, şekillendirilmesi ve bastırılması bakımından insanlar tarafından oluşturulmuş kültürel bir olgudur (Tunç, 2014). İnşa edilme süreci ise daha doğum öncesinde

bireyin cinsiyeti belli olduğu andan itibaren başlayan bir süreçtir (Ayçiçek, 2020). Birey, doğumdan sonra başlayan ve biyolojik cinsiyet ekseninde şekillenip anlam kazanan bir dizi davranış modelinin nesnesi haline getirilir (Vatandaş, 2007).

Alan yazın incelendiğinde gerek ülkemizde gerekse yurtdışında yapılan çalışmalarda özellikle erkeklerde daha alışılmış ve geleneksel bir bakış açısının hakim olduğu görülürken, kadınların ise daha eşitlikçi görüşlere sahip oldukları belirtilmektedir (Aşılı, 2001; Aylaz vd., 2014; Kimberly & Mahaffy, 2002; Pınar vd., 2008). Ancak yapılan araştırmalarda erkeklerin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin geleneksel rolleri benimsediklerini gösteren mevcut çalışmalar olduğu gibi kadınların erkeklere kıyasla daha fazla geleneksel tutum ve davranışlara sahip olduklarını belirten çalışmalar da bulunmaktadır (Haotu & Liao, 2003). Kağıtçıbaşı ve Kansu da (1991) benzer şekilde araştırmalarında kadınların erkeklere göre daha fazla geleneksel rolleri benimsediklerini belirlemişlerdir.

Toplumun pek çok konuda kadına ve erkeğe yüklenen cinsiyet kalıp yargıları, kadınlara karşı bir ayrımcılık oluşturarak, kadınların genel olarak kamusal yaşamda geri planda kalmasına ve kadından çok erkeği önemseyen bir eşitsizlik modelinin sürdürülmesine neden olmaktadır (Zeyneloğlu, 2008). Bu noktada erkek cinsiyetinin kadın cinsiyetine üstün tutulduğu cinsiyetçilik olgusu öne çıkmaktadır (Danış vd., 2020). Cinsiyet ayrımcılığı yapmak olarak nitelendirilen cinsiyetçilik kavramı, bir cinsiyeti diğer cinsiyetten üstün kılmak şeklinde tanımlanmaktadır (Ecevit, 2011). Fakat burada önemli olan cinsiyetçiliğin her zaman olumsuz yargılardan oluşmadığıdır. Toplumda kadınlara yönelik olumsuz davranışlar cinsiyetçilik olarak algılanırken; araştırmalar, sadece olumsuz yaklaşımların değil, aynı zamanda olumlu tutum ve davranışların da cinsiyetçiliğe neden olduğunu göstermektedir (Eagly, 1989; Glick & Fiske 1996). Çelişik duygulu cinsiyetçilik ise bu bakış açısına dayanan bir olgudur.

Çelişik duygulu cinsiyetçiliğin kadınların dyadic gücü ve erkeklerin yapısal gücünün birleşimi ile oluşacağı belirtilmektedir (Glick & Fiske 1996). Yapısal güç; din, siyaset ve ekonomi açısından üstün ve ayrıcalıklı bir konumda olmak şeklinde tanımlanırken, dyadic güç başka bir bireyin ihtiyaçlarını giderebilecek konumda ve varlığına ihtiyaç duyulan bir durumda olmak şeklinde açıklanmaktadır (Yağmurcu, 2015). Bir erkekte var olan yapısal güç onu kadınlar karşısında politik, sosyal ve ekonomik olarak daha güçlü hale getirirken, kadınlarda var olan dyadic güç, romantik ve cinsel ilişkilerde kadınları erkeklere karşı güçlendirmekte ve erkekleri kadınlara bağımlı hale getirmektedir (Ayan, 2014). Çelişik duygulu cinsiyetçilik; düşmanca ve korumacı cinsiyetçilik olmak üzere iki ana boyuttan oluşmaktadır. (Ayhan, 2015; Glick & Fiske, 1996). Düşmanca cinsiyetçilik, kadınlara karşı negatif tutumların açıkça görüldüğü ayrımcı davranışları içerirken, kadınların aynı zamanda bağımlı, zayıf ve ikinci planda olduğunu vurgulamaktadır. Korumacı cinsiyetçilik ise kadınları korumak, önemsemek, ilgilenmek ve yüceltmek gibi pozitif tutumları içermesine rağmen, aslında erkek otoritesini meşrulaştırıp kadınları erkeklerden daha aşağı bir seviyede konumlandırılması ve düşmanca cinsiyetçiliğin tutumları ile yakın işlev görmesidir (Glick & Fiske, 1996, Sakallı Uğurlu, 2002). Bu bağlamda cinsiyetçiliğin iki boyutunun da birbirine zıt kavramlar olmadığı; düşmanca cinsiyetçiliğin doğrudan ve açık bir etkiye sahip olduğu görülürken, korumacı cinsiyetçiliğin kadınları koruma ve kollama tanımı altında dolaylı olarak toplumsal cinsiyetçiliğin devamını sağladığı söylenebilir.

Alan yazında kadın ve erkeklerin çelişik duygulu cinsiyetçilik tutumları üzerine yapılmış olan bazı çalışmalarda erkeklerin kadınlardan daha düşmanca tutumlar sergiledikleri bulunmuştur (Glick vd., 2000). Kültürler arası karşılaştırmalarda, yüksek düzeyde düşmanca ve korumacı cinsiyetçiliğe sahip olan toplumların, daha düşük seviyelerde cinsiyet eşitliğine sahip olduğu tespit edilmiştir (Glick & Fiske, 2001). Travaglia ve diğerleri (2009) cinsiyetçi tutumlar ile romantik partner tercihleri arasındaki ilişkileri araştırdıkları bir çalışmada, erkeklerin karşı cinsin çekiciliğini kadınlara kıyasla daha ön planda tuttukları; kadınların ise karşı cinste statü ve güç sahibi olmasına erkeklere kıyasla daha çok önem verdikleri sonucuna ulaşmışlardır.

Sonuç olarak bireysel bağlamda düşünüldüğünde ruh sağlığı açısından önemli bir değişken olan evlilik ilişkisinin kurulabilmesi için, Blagojevic'un da (1989) belirttiği gibi, öncelikle bireylerin evliliğe ilişkin olumlu tutumlara sahip olması gerekir. Evliliğe ilişkin tutumla da araştırmalarda da görüldüğü gibi birçok değişken ilişkili olabilir (örn. Arslan, 2019; Cassinat & Jensen, 2020; Conger vd., 2000; Keldal & Atli, 2018; Kozuch &

Cooney, 1995; Köroğlu, 2013; Maden, 2015; Mutlu, 2004; Ondaş, 2007; Özgüven, 2000; Servaty & Weber, 2011; Willoughby, 2010; Yıldırım, 2007). Ancak bu araştırmalarda da görüldüğü gibi evlilik tutumunun genelde cinsiyet, ekonomik durum ve ailesel özellikler gibi demografik değişkenler bağlamında incelendiği, kişilik özellikleri ve tutumlar kapsamında yeterince incelenmediği ve sınırlı sayıda araştırmanın (örn. Allendorf vd., 2019; Larson & LaMont, 2005; Larson vd., 1998; Mosko & Pistole, 2010; Sağkal & Özdemir, 2019; Shimkowski vd., 2018; Shurts & Myers, 2012; Uğur, 2016) olduğu göze çarpmaktadır. Bu nedenle bu araştırmada evlilik tutumunun toplumsal cinsiyet algısı, çelişik duygulu cinsiyetçilik tarafından yordanıp yordanmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır. Ayrıca bu çalışmada evlilik tutumunun bazı değişkenlere göre (cinsiyet, ebeveynlerin birlikte yaşayıp yaşamaması ve cinsel istismar mağduru olup olmama) farklılaşıp farklılaşmadığı da incelenmeye çalışılmıştır.

Yöntem

Bu çalışma, nicel araştırma yöntemlerinden birisi olan ilişkisel tarama modeli ile yürütülmüştür. Bu araştırma modelinde araştırmacı değişkenleri doğal hallerinde ölçerek değişkenler arasında ilişkinin olup olmadığına karar vermektedir (Christensen vd., 2015).

Katılımcılar

Araştırma verileri yaş ortalaması 21.5 olan 224'ü (%60.4) kadın, 147'si (%39.6) erkek olmak üzere 371 kişiden toplanmıştır. Bütün katılımcılar çalışmaya gönüllü olarak katılmışlardır.

Veri Toplama Araçları

Kişisel Bilgi Formu

Bu araştırma için oluşturulan kişisel bilgi formu aracılığı ile katılımcıların demografik bilgileri, hakkında bilgi alınmıştır. Demografik bilgi kapsamında katılımcının yaşı, cinsiyeti, anne ve babanın birlikteliği ve cinsel istismar yaşantısının olup olmadığı sorulmuştur.

İnönü Evlilik Tutumu Ölçeği (İETÖ)

Bayoğlu ve Atli'nin (2014) geliştirmiş olduğu İnönü Evlilik Tutumu Ölçeği, tek boyutlu olup 21 maddeden oluşmaktadır. beşli likert tipi bir ölçme aracıdır. Evlilik tutumu puanına ölçekte yer alan tüm madde puanlarının toplanmasıyla ulaşılmaktadır. Ölçekte ters kodlanmış bir madde yer almamaktadır. Ölçekten elde edilebilecek puanlar 21 ve 105 arasında değişmektedir. Alınan yüksek puanlar evliliğe yönelik olumlu tutumu, düşük puanlar ise evliliğe ilişkin olumsuz tutumu ifade eder. Ölçeğin yapı geçerliğini belirlemek için yapılan faktör analizi sonucunda ölçeğin, toplam varyansın %36,77'sini açıklayan tek faktörlü bir yapıya sahip olduğu görülmüştür. Ölçeğin güvenirliğine ilişkin analizlerde iç tutarlılık göstergesi olarak Cronbach Alpha değeri .90, Spearman Brown Yarılama Testi değeri ise .88 olarak bulunmuştur.

Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeği

Ölçek, Altınova ve Duyan (2013) tarafından geliştirilmiştir ve 25 maddeden oluşan beşli likert tipi bir ölçme aracıdır. Maddelerin 10'u olumlu cinsiyet algısı, 15'i ise olumsuz cinsiyet algısını ölçmek amacıyla hazırlanmıştır. Ölçekte ters kodlanmış maddeler bulunmaktadır. Ölçekten alınacak puanlar en az 25 ve en fazla 125 puanları arasında değişmektedir. Elde edilen puanlar arttıkça olumlu cinsiyet algısı da artmaktadır. Ölçeğin yapı geçerliğini saptamak amacıyla Temel Bileşenler Analizi yöntemi ile faktör yapısına bakılmıştır. Açıklayıcı faktör analizi sonuçlarına göre, ölçeğin tek boyutu olduğu ortaya çıkmıştır. Ölçeğin güvenirliği için Cronbach Alpha değerinin ise .87 olduğu tespit edilmiştir.

Çelişik Duygulu Cinsiyetçilik Ölçeği (ÇDCÖ)

Çelişik Duygulu Cinsiyetçilik Ölçeği; Glick ve Fiske (1996) tarafından geliştirilmiş ve Sakallı-Uğurlu (2002) tarafından Türkçe'ye uyarlanmıştır. 22 maddeden oluşan ölçek, düşmanca ve korumacı cinsiyetçilik olmak üzere iki alt boyuttan oluşmaktadır. Alt boyutlarından ikisi de 11'er maddeden oluşmaktadır. 2, 4, 5, 7, 10, 11, 14, 15, 16, 18, 21 numaralı maddeler "düşmanca cinsiyetçilik" 1, 3, 6, 8, 9, 12, 13, 17, 19, 20 numaralı maddeler ise 'korumacı cinsiyetçilik' alt boyutlarını açıklamaktadır. Ölçek 6'lı Likert tipi bir ölçme aracı olup, ölçekte ters kodlama gerektiren hiçbir madde bulunmamaktadır. Ölçeğin geçerliğini belirlemek için yapılan varimaks rotasyonlu faktör analizi, özdeğeri 1.0'den büyük dört faktör olduğunu göstermiştir. Bu dört faktör yapısı toplam varyansın % 51.07'sini açıklamaktadır. Düşmanca cinsiyetçilik faktöründeki maddelerin faktör yükleri .57 ile .77 arasında değişirken; korumacı cinsiyetçiliğin alt faktörlerindeki maddelerin faktör yükleri .57 ile .81 arasında değişmektedir. Cronbach alfa iç tutarlılık değerlerinin çelişik duygulu cinsiyetçilik için .85, korumacı cinsiyetçilik .78 için ve düşmanca cinsiyetçilik için .87 olduğu bulunmuştur. Ayrıca ölçeğin test tekrar test güvenirlik katsayısı .86 olarak bulunmuştur.

Veri Analizi

Verilerin analizleri SPSS 20.0 programıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri için betimleyici istatistiki teknikler ile regresyon analizi, Pearson korelasyon katsayısı ve t-testi analizinden yararlanılmıştır. Bu bağlamda çalışmada evlilik tutumu, toplumsal cinsiyet algısı, düşmanca cinsiyetçilik ve korumacı cinsiyetçilik arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon katsayısı ile incelenmiştir.

Bulgular

Araştırmada veriler analize tabi tutulmadan önce normal dağılım ve regresyon analizi sayıltıları açısından incelenmiş ve normal dağılımı bozan altı veri, veri setinden silinmiştir. Verilerin normal dağılıp dağılmadığı çarpıklık ve basıklık değerleri ve normal dağılım grafiği incelenerek, verilerin regresyon analizine uygun olup olmadığı da normal dağılıma ek olarak VIF (Varyans Artış Faktörleri Yöntemi), CI (Koşullu Endeks Sayıları Yöntemi) ve değişkenler arasındaki korelasyon katsayıları incelenerek test edilmiştir. Yapılan incelemeler sonucu verilerin regresyon sayıltılarını karşıladığı sonucu doğrultusunda çoklu regresyon yapılmasına karar verilmiştir. Verilerin normal dağılımına ve regresyon analizi sayıltılarına ilişkin bulgular Tablo 1 ve Şekil 1'de yer verilmiştir.

Tablo 1.
Betimsel İstatisik: Normal Dağılım ve Regresyon Analizi Sayıltılarına İlişkin Bulgular

Değişkenler	En Düşük	En Yüksek	N	$\bar{X}$	SS	Çarpıklık	Basıklık	VIF	CI
Evlilik Tutumu	46	105	371	78.16	12.925	-.056	-.376		1.000
Toplumsal Cinsiyet Algısı	50	100	371	72.35	10.034	.615	-.021	1.668	8.576
Düşmanca Cinsiyetçilik	11	66	371	36.31	11.574	-.180	-.585	1.685	11.200
Korumacı Cinsiyetçilik	12	63	371	39.06	10.742	-.190	-.400	1.788	23.002

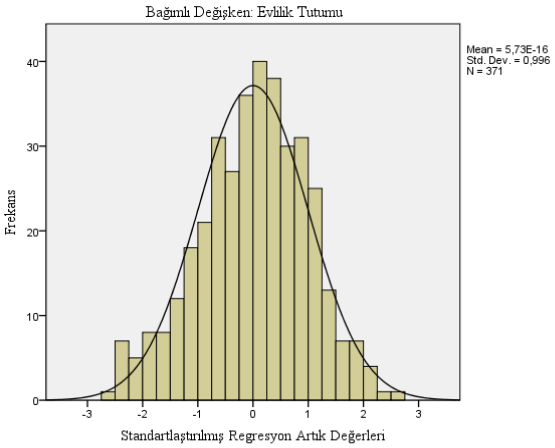

Şekil 1. *Normal Dağılım Grafiği*

Tablo 1 ve Şekil 1'de çarpıklık ve basıklık değerlerinin ±1 aralığında olduğu ve VIF değerlerinin 10'dan, CI değerlerinin ise 30'dan küçük olduğu görülerek verilerin aşırı sapmalardan uzak olduğu, dağılımın normal dağılımı temsil ettiği ve verilerin regresyon analizinin uygulanmasına uygun hale geldiği sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmada ele alınan değişkenler (evlilik tutumu, toplumsal cinsiyet algısı, düşmanca cinsiyetçilik ve korumacı cinsiyetçilik) arasındaki ilişkiler korelasyon analizi ile incelenmiş olup analiz sonucu Tablo 2'de sunulmuştur.

Tablo 2.
Korelasyon Analizi Sonucu ve Betimsel İstatistik

	1	**2**	**3**	**4**	**5**
Evlilik Tutumu	1				
Toplumsal Cinsiyet Algısı	.371**	1			
Düşmanca Cinsiyetçilik	.355**	.544**	1		
Korumacı Cinsiyetçilik	.459**	.581**	.586**	1	
X̄	78.16	72.35	36.31	39.06	21.77
SS	12.925	10.034	11.574	10.742	2.294

**p< .05, **p< .01*

Tablo 2 incelendiğinde evlilik tutumu ile toplumsal cinsiyet algısı (r= .371, p < .01), düşmanca cinsiyetçilik (r= .355, p < .01), korumacı cinsiyetçilik (r= .459, p < .01) arasında istatistiksel açıdan önemli düzeyde pozitif yönde ilişki olduğu ve yaş (r= .099, p > .05) arasında istatistiksel açıdan önemli düzeyde bir ilişkinin olmadığı görülmektedir.

Çalışmada evlilik tutumunun toplumsal cinsiyet algısı, düşmanca ve korumacı cinsiyetçilik değişkenleri tarafından yordanıp yordanmadığı çoklu regresyon analizi ile incelenmiştir. Bu çerçevede yapılan çoklu regresyon analizi sonucu ulaşılan bulgular da Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3.
Çoklu Regresyon Analizi Sonucu

Bağımlı Değişken	Yordayıcı Değişkenler	*B*	*Standart Hata*	*β*	*T*	*P*	*F*	R^2
Evlilik Tutumu	Sabit	46.887	4.344		10.793	.000	36.930	.232
	Toplumsal Cinsiyet Algısı	.167	.076	.129	2.190	.029		
	Düşmanca Cinsiyetçilik	.102	.066	.091	1.540	.124		
	Korumacı Cinsiyetçilik	.397	.074	.330	5.395	.000		

p< 0.01

Oluşturulan regresyon analizi modeline göre toplumsal cinsiyet algısı, düşmanca ve korumacı cinsiyetçilik evlilik tutumunun %23'nü açıkladığı bulgusuna ulaşılmıştır [(R= .482); (R= .232); p= .000]. Tablo 3 incelendiğinde evlilik tutumunu çoklu regresyon analizi sonucu çelişik duygulu cinsiyetçiliğin alt boyutlarından olan korumacı cinsiyetçiliğin (β= .330) istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde yordadığı görülmektedir (p< .01). Diğer taraftan Tablo 3'e göre evlilik tutumunu toplumsal cinsiyet algısı (β= .129 p = .029) ve düşmanca cinsiyetçilik (β= .091 p = .124) değişkenlerinin istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde yordamadığı görülmektedir.

Araştırmada evlilik tutumunun cinsiyet, anne/ babanın birlikte olup olmadığı ve cinsel istismar yaşantısının olup olmadığı değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını test etmek için t-testi yapılmıştır. Yapılan analiz sonuçları Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4.
Evlilik Tutumunun Cinsiyet, Anne/ Babanın Birlikte Olup Olmadığı Ve Cinsel İstismar Yaşantısının Olup Olmadığı Değişkenlerine Göre Farklılaşıp Farklılaşmadığına İlişkin Bulgular

				Levene Testi		T-Testi				
	N	**Kategori**	$\bar{x}$	***F***	***p***	***t***	**sd**	***p***	**95% Güven Aralığı**	
									Düşük	**Yüksek**
Cinsiyet	224	Kadın	80.19	1.190	.276	3.788	369	.000	2.455	7.756
	147	Erkek	75.08							
Anne/ Babanın Birlikte Olup Olmadığı	324	Birlikte	79.29	.437	.509	4.519	369	.000	5.019	12.753
	47	Ayrı	70.40							
Cinsel İstismar Yaşantısının Olup Olmadığı	63	Var	66.92	1.767	.185	-8.233	369	.000	-16.778	-10.309
	308	Yok	80.46							

p < 0.01

Tablo 4 incelendiğinde, evlilik tutumunun cinsiyet (Kız X̄= 80.19, Erkek X̄= 75.08, p= .000), anne/ babanın birlikte olup olmadığı (Birlikte X̄= 79.29, Ayrı X̄= 70.40, p= .000) ve cinsel istismar yaşantısının olup olmadığı (Var X̄= 66.92, Yok X̄= 80.46, p= .000) değişkenlerine göre istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Araştırmada evlilik tutum düzeyi ile toplumsal cinsiyet algısı, düşmanca cinsiyetçilik ve korumacı cinsiyetçilik ile arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Alan yazın incelendiğinde, evlilik

tutumu ile toplumsal cinsiyet algısı ve çelişik duygulu cinsiyetçilik arasındaki ilişkiyi inceleyen bir araştırmaya ulaşılamamıştır. Evliliğe ilişkin algıların toplumun ve bireylerin kültürel değerleri ile şekillendiği dikkate alındığında düşmanca ve korumacı cinsiyetçilik tutumlarının evlilik tutumunu olumlu etkilemesi katılımcıların daha geleneksel bakış açısına sahip olduğunu göstermektedir. Düşmanca ve korumacı cinsiyetçiliğin yüksek olduğu toplumlarda, toplumsal cinsiyet eşitliğinin daha düşük düzeylerde olduğu belirtilmiştir (Glick & Fiske, 2001). Bu bağlamda çalışmaya katılan bireylerin evlilik ve aile yaşamlarında cinsiyet eşitliğinden uzak, geleneksel roller benimsedikleri söylenebilir.

Araştırma cinsiyet değişkenine göre incelendiğinde kadınların evlilik tutumunun erkeklere göre daha yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Alan yazın incelendiğinde Köroğlu (2013) üniversite öğrencileriyle yaptığı bir çalışmada, erkeklerin evliliğe ilişkin tutumlarının kadınlara göre daha pozitif olduğu bulgusuna ulaşmıştır. Benzer şekilde Vefikuluçay ve diğerleri (2007) de erkeklerin iş, sosyal ve aile hayatında daha geleneksel tutumlar sergilediklerini belirtmişlerdir. Erkeklerin evliliğe ilişkin tutumlarının kadınlara göre daha yüksek olduğu çalışmalar olduğu gibi, kadınların da evliliğe yönelik daha yüksek tutumlar gösterdikleri çalışmalar mevcuttur (Servaty & Weber, 2011; Willoughby, 2010). Bu çalışma grubundaki kadınların evliliğe yönelik tutumları erkeklerle kıyaslandığında daha yüksek bulunması, kadınların geleneksel bir bakış açısına sahip olduklarını gösterebilir. Bener ve Günay (2013), evlilik ve aile kurumuna ilişkin tutumları ölçmek amacıyla gençlerde yaptıkları bir çalışmada; kız öğrencilerin evliliğe yönelik tutumlarında geleneksel yapıyı korudukları görülürken, erkeklerin eşine şiddet uygulayabileceği, kadının evlenmeden önce cinsel hayatının olmaması gerektiği gibi konularda erkeklerin daha katı tutum sergiledikleri bulunmuştur. Çalışmalar arasında yaşanan bu cinsiyet farklılıklarının toplumun ve bireyin kültürel değerleriyle ilgili olduğu söylenebilir.

Araştırmada evlilik tutum düzeyleri, anne babalarının birlikte veya ayrı olmalarına göre anlamlı bir farklılık göstermektedir. Sonuçlara göre anne babası birlikte olan bireylerin anne babası ayrı olanlara kıyasla evlilik tutumları daha olumludur. Araştırmanın bulgularına paralel olarak, anne babası boşanmamış bireylerin anne babası boşanmış olanlara göre evlilik tutumlarının daha olumlu olduğunu gösteren çalışmalar mevcuttur (Jacquet & Sura, 2001; Maden, 2015; Pretorius vd., 1991). Maden (2015), evlilik tutumuyla aile içi çatışmaların ilişki olduğunu ve çatışmalı bir aile ortamında büyüyen bireylerin evliliğe yönelik tutumlarının da olumsuz olduğunu belirtmiştir. Anne ve babası ayrı olan bireyler boşanmanın travmatik etkisinden dolayı ileriki yaşamında; romantik ilişkilerden kaçınma, güvensizlik, terk edilme korkusu, geçmiş aile yaşantısının tekrar edebileceği gibi duygular yaşayabilir. Bu bakımdan evliliğe karşı tutumlarının da diğer bireylere göre daha olumsuz olması kendi ebeveynleri gibi benzer süreçleri yaşama korkusuyla açıklanabilir.

Araştırma sonucundan elde edilen bir diğer bulguya göre evlilik tutumu bireylerin cinsel istismar yaşantısının olup olmamasına göre anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır. Sonuçlara göre cinsel istismar yaşantısı olan bireylerin olmayan bireylere göre evlilik tutumlarının daha olumsuz olduğu görülmüştür. Alan yazında, cinsel istismar yaşantısı ile evlilik tutumu arasındaki ilişkiye yönelik herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Cinsel istismar öyküsü olan bireylerde öfke, umutsuzluk, suçluluk ve düşmanlık gibi duygular (Shrivastava vd., 2017) oluşurken, bununla birlikte psikolojik, biyolojik, cinsel ve sosyal sorunlar yaşandığı (Aktepe, 2009), aynı zamanda romantik ilişkilerde de ciddi problemler meydana geldiği (Keskin & Çam, 2005) belirtilmektedir. Bu bağlamda bireyde oluşan suçluluk ve güvensizlik duygusu kişinin romantik ilişkilerden kaçınmasına ve evliliğe karşı olumsuz tutum geliştirmesine sebep olabilir.

Maliyet ve zaman kısıtlamaları araştırmayı belirli bir örneklem ile sınırlandırmaktadır. Çoğunlukla üniversite öğrencilerine uygulanmasıyla birlikte aynı zamanda cinsel istismar yaşantısı olan bireylerin bunu paylaşmak istememesi de araştırmanın sınırlılıkları arasında sayılabilir. Kişinin bilişsel yapısı ve istismar sürecini nasıl değerlendirdiği gibi değişkenler önem ifade etmektedir (Güleç vd., 2012). Bu yüzden katılımcıların maddeleri samimi derecelendirmemiş ihtimalleri bulunmaktadır. Elde edilen sonuçları genelleyebilmek için yapılacak yeni çalışmaların daha büyük ve geniş gruplardan oluşması ve farklı demografik özelliklerin de araştırmaya dahil edilmesi faydalı olacaktır. Ayrıca nitel araştırma yöntemleri

gibi farklı araştırma desenleriyle çalışılmasının evlilik tutumu, toplumsal cinsiyet algısı ve çelişik duygulu cinsiyetçilik kavramlarının çok yönlü değerlendirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Alan yazındaki çalışmalar ile bu araştırma sonuçları bir arada değerlendirildiğinde evliliğe ilişkin tutumların daima toplumun ve bireylerin kültürel değerleri etrafında şekillendiği göz önünde bulundurulmalıdır. Araştırmada cinsiyete ilişkin yaşanan değişkenliğin, evlilik tutumunun toplumsal cinsiyet rolleri, kültürel ve dini değerler gibi farklı değişkenlerle de incelenmesi faydalı olabilir. Bu sebeple, genç yetişkinlerin evlilik ve aile yaşamına yönelik değer kalıplarını ve cinsiyet algılarını belirlemek için daha geniş çaplı araştırmalar planlanmalıdır.

Yazar Katkı Oranı

Araştırmanın planlanmasından tartışma bölümünün yazılmasına kadar her aşamada çalışmanın yazarları eşit oranda katkıda bulunmuştur.

Etik Beyan

"Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesinde' yer alan tüm kurallara uyulmuş ve yönergenin ikinci bölümünde yer alan "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemlerden" hiçbiri gerçekleştirilmemiştir.

Çatışma Beyanı

Bu araştırmada herhangi bir çıkar çatışması yoktur.

Teşekkür veya Notlar

Çalışmaya gönüllü olarak katılan tüm katılımcılara teşekkür ederiz.

References

Aktepe, E. (2009). Çocukluk çağı cinsel istismarı. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar, 1*(2), 95–119.

Allendorf, K., Thornton, A., Mitchell, C., & Young-DeMarco, L. (2019). The influence of developmental idealism on marital attitudes, expectations, and timing. *Journal of Family Issues, 40*(17), 2359–2388. https://doi.org/10.1177/0192513X19856642

Altınova, H. H., & Duyan, V. (2013). Toplumsal Cinsiyet Algısı Ölçeğinin geçerlik güvenirlik çalışması. *Toplum ve Sosyal Hizmet, 24*(2), 9–22.

Arslan, S. (2019). *Öğretmen adaylarında kişiler arası tarz, affetme ve evlilik tutumu arasındaki ilişkinin incelenmesi* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Bursa Uludağ Üniversitesi.

Aşılı, G. (2001). *Üniversite öğrencilerinin cinsiyet rolleri ve ego durumları arasındaki ilişki* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Selçuk Üniversitesi.

Ayan, S. (2014). Cinsiyetçilik: Çelişik duygulu cinsiyetçilik. *Cumhuriyet Medical Journal, CMJ, 36*(2), 147–156. https://doi.org/10.7197/cmj.v36i2.1008002533

Ayçiçek, V. (2020). *Kadınlarda toplumsal cinsiyet algısı, psikolojik iyi oluş ve benlik saygısı arasındaki ilişkiler* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. İstanbul Arel Üniversitesi.

Ayhan, H. (2015). *Cinsel tacize ilişkin tutumları yordayan faktörler: Çelişik duygulu cinsiyetçilik, kontrol odağı ve empati* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Haliç Üniversitesi.

Aylaz, R., Güneş, G., Uzun, Ö., & Ünal, S. (2014) Üniversite öğrencilerinin toplumsal cinsiyet rolüne yönelik görüşleri. *Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi, 23*(5), 183–189.

Baran, G. (1995). *Ankara'da bulunan çocuk yuvalarında kalan 7-11 yaş grubu çocuklarda cinsiyet rolleri ve cinsiyet özellikleri kalıpyargılarının gelişimi* [Yayınlanmamış doktora tezi). Ankara Üniversitesi.

Bayoğlu, F., & Atli, A. (2014). İnönü evlilik tutum ölçeği: Geçerlik ve güvenirlik analizleri. *Ege Eğitim Dergisi, 15*(2), 397–415. https://doi.org/10.12984/eed.79063

Bener, Ö.,& Günay, G. (2013). Gençlerin evlilik ve aile yaşamına ilişkin tutumları. *Karabük Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 3*(1), 1–16. https://doi.org/10.14230/joiss9

Blagojevic, M. (1989). The attitudes of young people towards marriage: From the change of substance to the change of form. *Marriage & Family Review, 14*(1-2), 217–238. https://doi.org/10.1300/J002v14n01_12

Cassinat, J. R., & Jensen, A. C. (2020). Following in your sibling's steps: Sibling influence and young adults' marital attitudes. *Journal of Social and Personal Relationships, 37*(3), 885–905. https://doi.org/10.1177/0265407519881511

Christensen, L. B., Johnson, B., & Turner, L. A. (2015). *Araştırma yöntemleri*. Desen ve Anı Yayıncılık.

Conger, R., Cui, M., Bryant, C., & Elder, G. (2000). Competence in early adult romantic relationships: A developmental perspective on family influences. *Journal of Personality and Social Psychology, 79*(2), 224–237. https://doi.org/10.1037/0022-3514.79.2.224

Çakır, S. (2008). *Evli bireylerin evlilik uyumlarının ana-babalarına bağlanma düzeyleri ve demografik değişkenler açısından incelenmesi* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Ankara Üniversitesi.

Danış, M. Z., Erkoç, B., Çınar, E. G., & Usta, Ş. (2020). Çelişik duygulu cinsiyetçilik algısına yönelik bir araştırma. *Yalova Sosyal Bilimler Dergisi, 10*(20), 138–151.

Dökmen, Ü. (2012). *Sanatta ve günlük yaşamda iletişim çatışmaları ve empati.* Remzi Kitabevi.

Dökmen, Z. Y. (2004). *Toplumsal cinsiyet: Sosyal psikolojik açıklamalar* (1. bs.). Sistem Yayıncılık.

Eagly, A. H., & Mladinic, A. (1989). Gender stereotypes and attitudes toward women and men. *Personality and Social Psychology Bulletin, 15*(4), 543–558. https://doi.org/10.1177/0146167289154008

Ecevit, Y. (2011). *Toplumsal cinsiyet sosyolojisine başlangıç, toplumsal cinsiyet sosyolojisi* (Y. Ecevit & N. Karkıner). Anadolu Üniversitesi Yayınları.

Esen, E., Soylu, Y., Siyez, D. M., & Demirgürz, G. (2017). Üniversite öğrencilerinde toplumsal cinsiyet algısının toplumsal cinsiyet rolü ve cinsiyet değişkenlerine göre incelenmesi. *E-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi, 8*(1), 46–63. https://doi.org/10.19160/5000197327

Glick, P., & Fiske, S. T. (1996). The Ambivalent Sexism Inventory: Differentiating hostile and benevolent sexism. *Journal of Personality and Social Psychology, 70*(3), 491–512. https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.3.491

Glick, P., Fiske, S. T., Mladinic, A., Saiz, J. L., Abrams, D., Masser, B., Adetoun, B., Osagie, J. E., Akande, A., Alao, A., Annetje, B., Willemsen, T. M., Chipeta, K., Dardenne, B., Dijksterhuis, A., Wigboldus, D., Eckes,

T., Six-Materna, I., Expósito, F., . . . López, W. L. (2000). Beyond prejudice as simple antipathy: Hostile and benevolent sexism across cultures. *Journal of Personality and Social Psychology, 79*(5), 763–775. https://doi.org/10.1037/0022-3514.79.5.763

Glick, P., & Fiske, S. T. (2001). An ambivalent alliance: hostile and benevolent sexism as complementary justifications for gender inequality. *Beyond Prejudice*, 70–88. https://doi.org/10.1017/cbo9781139022736.005

Güleç, H., Topaloglu, M., Unsal, D., & Altintas, M. (2012). Bir kısır döngü olarak şiddet. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar Dergisi, 4*(1), 112–137. https://doi.org/10.5455/cap.20120408

Gökengin D., Yamazhan T., Ozkaya, D., & Aytuğ Ş. (2003). Sexual knowledge, attitudes and risk behaviors of students in Turkey. *Journal of School Health, 73*(7), 258–63. https://doi.org/10.1111/j.1746-1561.2003.tb06575.x

Haotu, S., & Liao, P. S. (2003). Gender differences in gender role attitudes: A comparative analysis of Taiwan and Costal China. *Journal of Comparative Family Studies, 12*(1), 545–566. https://doi.org/10.3138/jcfs.36.4.545

Jacquet, S. E., & Surra, C. A. (2001). Parental divorce and premarital couples: Commitment and other relationship characteristics. *Journal of Marriage and Family, 63*(3), 627–638. https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2001.00627.x

Kağıtçıbaşı, Ç., & Kansu, A. (1991). Cinsiyet rollerinin sosyalleşmesi ve aile dinamiği: Kuşaklararası bir karşılaştırma. *T.C. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Aile Yazıları 3, 5*(3), 79–93.

Keldal, G., & Atli, A. (2018). Predictors of Turkish University students' marital attitudes. *Current Psychology, 39*, 1354–1361. https://doi.org/10.1007/s12144-018-9842-6

Keskin, G., & Çam, O. (2005). Çocuk cinsel istismarına psikodinamik hemşirelik yaklaşımı. *Yeni Symposium, 43*, 118–125.

Kimberly, A., & Mahaffy, K. (2002). The gendering of adolescents' childbearing and educational plans: Reciprocal effects and the influence of social context. *Sex Roles, 46*(11/12), 403–417. https://doi.org/10.1023/A:1020413630553

Kozuch, P., & Cooney, T. M. (1995). Young adults' marital and family attitudes: The role of recent parentel divorce and family and parental conflict. *Journal of Divorce and Remarriage, 23*(3-4), 45–62. https://doi.org/10.1300/J087v23n03_03

Köroğlu, T. (2013). *Üniversite gençliğinin evlilik, aile ve boşanma konusundaki düşünce ve görüşleri üzerine sosyolojik bir araştırma: Karabük Üniversitesi örneği* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Karabük Üniversitesi.

Larson, J. H., & LaMont, C. (2005). The relationship of childhood sexual abuse to the marital attitudes and readiness for marriage of single young adult women. *Journal of Family Issues, 26*(4), 415–430. https://doi.org/10.1177/0192513X04270474

Larson, J. H., Benson, M. J., Wilson, S. M., & Medora, N. (1998). Family of origin influences on marital attitudes and readiness for marriage in late adolescents. *Journal of Family Issues, 19*(6), 750–768. https://doi.org/10.1177/019251398019006005

Maden, H. (2015). *Anne babası boşanmış üniversite öğrencilerinin evlilik tutumu ile anne babası evli üniversite öğrencilerinin evlilik tutumunun karşılaştırılması* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Üsküdar Üniversitesi.

Mosko, J. E., & Pistole, M. C. (2010). Attachment and religiousness: Contributions to young adult marital attitudes and readiness. *The Family Journal, 18*(2), 127–135. https://doi.org/10.1177/1066480710364132

Mutlu, M. (2004). *Üniversite gençliğinin evlilik ve aile kurumuna yaklaşımı: Fırat Üniversitesi uygulaması* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Fırat Üniversitesi.

Ondaş, B. (2007). *Üniversite öğrencilerinin evlilik ve eş seçimi ile ilgili görüşlerinin incelenmesi*, [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Gazi Üniversitesi.

Özgüven, İ. E. (2000). *Evlilik ve aile terapisi. (1. bs.).* PDREM Yayınları.

Pınar, G., Taşkın L., & Eroğlu, K. (2008). Başkent Üniversitesi yurdunda kalan gençlerin toplumsal cinsiyet rol kalıplarına ilişkin tutumları. *Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Dergisi, 15*(1), 47–57.

Pretorius, G. A., Roux, J. A., & Meyer, J. C. (1991). Differing attitudes of adolescents towards marriage expectations. *McGill Journal of Education, 26*(1), 41–52.

Sakallı Uğurlu, N. (2002). Çelişik Duygulu Cinsiyetçilik Ölçeği: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikoloji Dergisi, 17*(49), 47–58.

Sağkal, A. S., & Özdemir, Y. (2019). Interparental conflict and emerging adults' couple satisfaction: The mediating roles of romantic relationship conflict and marital attitudes. *Başkent University Journal of Education, 6*(2), 181–191.

Servaty, L., & Weber, K. (2011). The relationship between gender and attitudes towards marriage. *Journal of Student Research.* University of Wisconsin-Stout.

Shimkowski, J. R., Punyanunt-Carter, N., Colwell, M. J., & Norman, M. S. (2018). Perceptions of divorce, closeness, marital attitudes, romantic beliefs, and religiosity among emergent adults from divorced and nondivorced families. *Journal of Divorce & Remarriage, 59*(3), 222–236. https://doi.org/10.1080/10502556.2017.1403820

Shrivastava, A. K., Karia, S. B., Sonavane, S. S., & De Sousa, A. A. (2017). *Child sexual abuse and the development of psychiatric disorders: A neurobiological trajectory of pathogenesis. Industrial Psychiatry Journal, 26*(1), 4–12. https://doi.org/10.4103/ipj.ipj_38_15

Shurts, W. M., & Myers, J. E. (2012). Relationships among young adults' marital messages received, marital attitudes, and relationship self-efficacy. *Adultspan Journal, 11*(2), 97–111. https://doi.org/10.1002/j.2161-0029.2012.00009.x

Şahin, E. S. (2019). *Üniversite öğrencilerinin çeşitli kaynaklardan aldıkları evlilik mesajları ve evliliğe ilişkin tutumları* [Yayınlanmamış doktora tezi]. Hacettepe Üniversitesi.

Terzioğlu, F., & Taşkın, L. (2008). Kadının toplumsal cinsiyet rolünün liderlik davranışlarına ve hemşirelik mesleğine yansımaları. *Cumhuriyet Üniversitesi Hemşire Yüksek Okul Dergisi, 12*(2), 62–67.

Travaglia, L. K., Overall, N. C., & Sibley, C. G. (2009). Benevolent and hostile sexism and preferences for romantic partners. *Personality and Individual Differences, 47*(6), 599–604. https://doi.org/10.1016/j.paid.2009.05.015

Tunç, H. (2014). Toplumsal cinsiyetin farklılaşması üzerine sosyolojik bir araştırma erkeklerin küpe takması örneği. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 7*(33), 608–625.

Uğur, E. (2016). Marital attitudes as a mediator on the relationship between respect toward partner and subjective happiness. *Journal of Family, Counseling and Education, 1*(1), 25–30. https://doi.org/10.32568/jfce.282742

Vatandaş, C. (2007). Toplumsal cinsiyet ve cinsiyet rollerinin algılanışı. *Sosyoloji Konferansları, 35*, 29–56.

Vefikuluçay, D. Zeyneloğlu, S. Eroğlu, K., & Taşkın, L. (2007). Kafkas Üniversitesi son sınıf öğrencilerinin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin bakış açıları. *Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Dergisi, 14*(2), 26–38.

Willoughby, B. J. (2010). Marital attitude trajectories across adolescence. *Journal of Youth and Adolescence, 39*(11), 1305–1317. https://dx.doi.org/10.1007/s10964-009-9477-x

Yağmurcu, Y. (2015). *Nesneleştirme kuramı, sistemi meşrulaştırma kuramı ve çelişik duygulu cinsiyetçilik perspektiflerinden kendini nesneleştirmenin incelenmesi* [Yayınlanmamış yüksek lisans tezi]. Bursa Uludağ Üniversitesi.

Yalçın, H., Arslan Kılıçoğlu, E., & Acar, A. (2017). Gençlerin evlilik ve toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumları. *Journal of International Social Research, 10*(52). http://dx.doi.org/10.17719/jisr.2017.1942

Yıldırım, İ. (2007). Üniversite öğrencilerinde eş seçme kriterleri. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, 3*(27), 15–30.

Zeyneloğlu, S. (2008). *Ankara'da hemşirelik öğrenimi gören üniversite öğrencilerinin toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin tutumları* [Yayınlanmamış doktora tezi]. Hacettepe Üniversitesi.